

سرتگونی رژیم دیگتاتوری شاه وظیفه مبرم مردم ایران است اتحاد عمل همه نیروهای مخالف رژیم در یک جبهه ضد دیگتاتوری وسیله اساسی نیل به این هدف است

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

گرانی روز افزون هزینه زندگی، تورم شدید، کمی دستمزد ها، تشدید استثمار، شرایط نامساعد کار، خشونت و بربرمنشی رژیم، دامنه اعتصابات کارگری را بیش از پیش گسترش داده است. در شرایطی که بهای مواد غذایی چنان سرسام آور است که کارگران حتی نان و پنیر خانواده خود را بزمخت فراهم میکنند، در شرایطی که گریه یک اطاق در جنوبی ترین محلات تهران مانده بیش از ۳۰۰۰ ریال است، در

درد بر طبقه کارگر مبارز ایران

مجبور سازند. کارگران ضمناً آزادی رفتاری بازداشتی و بازگشت کارگران ا خارجی را خواستار شدند. از اعتصابهای مهم اردیبهشت ماه، اعتصاب کارگران کارخانه چیت سازی تهران بود. صبح چهارم اردیبهشت کارگران کارخانه چیت سازی تهران دست به اعتصاب گسترده زدند. خواست کارگران افزایش دستمزد بود. در این کارخانه بیش از ۱۵۰۰ کارگر زن و مرد در سه نوبت کار میکنند. روز ۱۱ اردیبهشت کارخانه بوسیله مأموران مسلح شهربانی محاصره شد. ولی اعتصاب کارگران ادامه یافت. کارگران میگویند با این دستمزدها حتی کرایه خانه را هم نمیتوانیم بپردازیم و مصرانه خواستار اضافه دستمزد بودند. روز ۱۴ اردیبهشت پلیس که از ادامه اعتصاب خشمگین بود، تدارک حمله به کارخانه را دید. بیش از صد پلیس ضد اغتشاش، در برابر کارخانه مستقر شدند. کارگران با انضباط دقیق در گروههای چهار - پنج نفری پشت پنجره های آهنی کارخانه جمع شده و برای نشان دادن اعتصاب، مقداری از نخ های کارخانه را پشت پنجره ها آویزان کرده بودند. پلیس که بمنظور قطع ارتباط کارگران با خانواده ها و مردم، پیاده روی پشت ساختمان کارخانه را قرق کرده بود تا خبر اعتصاب بخارج درز نکند، نتوانست بهف خود برسد. بزودی خبر اعتصاب پخش شد و همبستگی مردم با کارگران اعتصابی باشکال گوناگون رخ نمود. بسیاری از دانشجویان خود را به محل اعتصاب رسانده و بانچه مختلف همدردی خود را با کارگران رزمنده نشان دادند. خانواده های کارگران، مردم و از جمله دانشجویان برای کارگران اعتصابی بسته های غذا بداخل محوطه کارخانه پرتاب میکردند و علیرغم خطر دستگیری، همدردی عمیق خود را با کارگران متجلی میساختند. بسیاری از سرشناسان اتومبیلها در حالیکه با سرعت از خیابان میگذشتند، برای کارگران اعتصابی دست تکان میدادند. نیمه شب روز ۱۴ اردیبهشت که دنباله در صفحه ۲

شرایطی که شاه و نخست وزیر و کارفرمایان دست در دست هم بر افزایش بهره دهی، کار کارگران - یعنی تشدید استثمار آنان - تکیه میکنند و بفکر تأمین حد اقل زندگی برای کارگران نیستند، در شرایطی که حتی قوانین نارسای کارگری بر روی کاغذ مانده و اجرا نمیشود، کارگران با هشیاری تمام از حربه اعتصاب برای احقاق حقوق خود بیش از پیش استفاده میکنند. در ماههای فروردین و اردیبهشت اسامال، ما شاهد نمونه های جالبی از اعتصابات کارگری و پایداری های دلیرانه کارگران هستیم:

اواخر فروردین کارگران کارخانه لاستیک سازی گودریج تهران، که یک واحد صنعتی بزرگ با حدود ۸۰۰ کارگر است، بمنظور ابراز همبستگی با اعتصاب کارگران کارخانه لوله سازی اعتصاب کردند. وزارت کار که تا این تاریخ از پذیرش خواست های قانونی کارگران کارخانه لوله سازی سر باز زده بود، در نتیجه این همبستگی مجبور به پذیرش خواستهای آنان شد و در نتیجه اعتصاب کارگران کارخانه لوله سازی با موفقیت پایان یافت. سپس کارگران کارخانه لاستیک سازی گودریج ضمن ادامه اعتصاب خواستهای خود را بشرح زیر مطرح ساختند: ۱ - افزایش دستمزد ها بمیزان ۳۰ درصد با توجه به تورم شدید و بالا رفتن هزینه زندگی، ۲ - لغو تصمیم کارفرما در مورد افزایش ساعات کار روزانه از ۸،۳۰ به ۹،۳۰ ساعت، ۳ - اعتراض به تشدید بهره کشی از کارگران، ۴ - متوقف ساختن جریان اخراج کارگران با سابقه و استخدام کارگران جوان و تازه کار با دستمزد اندک، ۵ - لغو جریمه غیبت که میزان آن دو برابر ساعت و یا روزهای غیبت است. اعتصاب کارگران یکپارچه و بی تزلزل ادامه یافت. با آنکه با دخالت مأموران پلیس و ساواک و بازداشت سه تن از کارگران و اخراج عدد ای دیگر ظاهراً اعتصاب پایان پذیرفت، ولی کارگران تصمیم گرفتند با تغییر شکل مبارزه، کار فرما و وزارت کار را به پذیرش خواستهای قانونی خود

جبهه ضد دیگتاتوری

خواست قلبی مردم ما و نیاز مبرم جنبش ماست

واکنش همگانی

فشار همه گیر بناچار واکنش همگانی را برمیآنگیزد. سیاست ضد ملی و ضد دمکراتیک رژیم استبدادی شاه، که در عرصه های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، نظامی و فرهنگی عواقب شومی را برای طبقات و اقشار گوناگون خلق ببار آورده است، جبراً این طبقات و اقشار را برای دفاع از حقوق و منافع خود به مقاومت و مبارزه وامیدارد:

جنبش اعتصابی و مطالباتی طبقه کارگر ایران از نظر کمی و کیفی، در سطح عمق گسترش مییابد. اعتصاب بیش از ۳۰ هزار کارگر در ۲۶ کارخانه قط در ماه اردیبهشت، که با تشکل و مقاومت شایان تحسینی صورت گرفته، نمونه بارزی از این واقعیت است.

دوستان برای دفاع از آنچه در جریان اصلاح ارضی ملی مبارزه بدست آورده اند، ولی اجرا نمیشود، و برای تحقق اصلاح ارضی دمکراتیک بپا میخیزند. برخورد آنها با مالکان و ژاندارمها قزونی میگردد.

جوانان و دانشجویان و روشنفکران برای دمکراتیزه کردن محیط تحصیلی و فرهنگی مردانه مبارزه میکنند. استقرار رسمی پلیس در دانشگاهها و مراکز عالی آموزشی، تعطیل دراز مدت و پی در پی آنها و افزایش تعداد روشنفکران زندانی نشانه ای از گسترش این جنبش است.

روحانیون ترقیخواه مساجد و مدارس مذهبی را به کانون مقاومت و مبارزه بر ضد رژیم استبدادی شاه مبدل کرده اند. رهبران مذهبی و اقشار جدیدی از روحانیون که پیوند خود را با مردم حفظ کرده اند، بیش از پیش بصحنه مبارزه می آیند.

ناراضای و مقاومت در بین سربازان و افسران میهن پرست و شرافتمند رو به افزایش است. اخبار پراکنده ای که از فرار سربازان و افسران از خدمت

حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، اس مسئولیت کامل در برابر طبقه کارگر و خلق ایران و با درک عمیق وظایف تاکتیکی و استراتژی جنبش انقلابی ایران، همواره اتحاد نیروهای ضد رژیم استبدادی برای سرنگون ساختن استبدادی شاه دانسته و لذا با تمام نیرو و بطور بی نایب برای تحقق این اتحاد مبارزه کرده است. دعوت کمیته مرکزی حزب توده ایران از تمام ی ضد رژیم استبدادی شاه برای تشکیل جبهه یکتاتوری - که در شماره گذشته مردم، انتشار - گام تازه ای در این راه بشمار میرود و در شرایط میهن ما دارای اهمیت ویژه ای است. تازگی بت آن در چیست؟

فشار همه گیر

باستثنای خاندان پهلوی و کارگزاران رژیم، همواره کارگزاران امپریالیسم هستند، عواقب شوم ضد ملی و ضد دمکراتیک رژیم استبدادی شاه، عرصه های زندگی و پدیرجات مختلف دامنگیر میشود:

آن سیاست اقتصادی که تهرتهای ملی ما و همه و بیش از همه نفت ما را بغارت امپریالیستها، بازار سرمایه و کالای ما را عرصه تاخت و تاز رانه امپریالیستها و سرمایه داران وابسته به آنها و موجب بیکاری، تورم، گرانی، کمبایی و تالا میگردد، هم کارگر را به گرسنگی محکوم و هم دهقان را بیخانمان میسازد، هم پیشه ور ای در میاورد و هم سرمایه دار ملی را به ست میکشاند.

آن سیاست خارجی که ایران را، در نقش امپریالیسم در خلیج فارس به نظامیگری، تسلیحاتی، تجاوز به خاک همسایگان و سرکوب ملی رهایی بخش در منطقه میکشاند، هم نشان را که باید باز مادی این سیاست ضد خلقی نبشکنند، ناراضی میسازد و هم موجب ناخشنودی و افسران میشود، که جانشان بازیچه این ضد ملی شده است. هم مخالفت میهن پرستان انگیزد، که استقلال و حاکمیت ملی خود را سیاست امپریالیستی می بینند و هم مایه نگرانی واقع بینی میشود که عواقب خطرناک این سیاست ویاژه را درک میکنند.

آن سیاست فرهنگی که در مدرسه را بروی کودکان میهن ما بسته و هزاران نفر نان مشتاق تحصیل را پشت در دانشگاه نگاه است و پجای مدرسه و دانشگاه، زندان و اناه میسازد، هم جوانان و روشنفکران را به وامیدارد و هم ناراضای میلیونها و میلیونها پدر را موجب میگردد.

و سر انجم آن رژیم ترور و اختناق که ایران ندان بزرگی مبدل ساخته و سایه شوم ساواک همه جا، حتی در میان خانواده ها گسترده و فظ خود هرگونه ابراز ناخشنودی را، از جانب باشد و بهر شکل بروز کند، با زندان و شکنجه له پاسخ میدهد، ناراضای و نگرانی را حتی به از طبقه حاکمه نیز سرایت میدهد. بدینسان ایران زیر فشار همه گیر رژیم استبدادی شاه

نگرانی رژیم از سر نوشت و بازتاب آن در اجلاس نوبتی شورای «سنوو»

شورای پیمان نظامی سنوو روز های ششم و هفتم خرداد ماه اجلاس نوبتی خود را در لندن برگزار کرد. در این اجلاس وزیران امور خارجه کشورهای این پیمان و نیز هنری کسینجر وزیر امور خارجه ایالات متحده آمریکا باصطلاح عضو وابسته این پیمان شرکت داشتند.

پیمان نظامی سنوو که بنا به ادعای تشکیل دهند گانش برای دفاع از خطر احتمالی در منطقه سازمان داده شده بود، از آغاز تشکیل تاکنون همواره کانون توطئه و تحریک و وسیله سرکوب جنبشهای رهایی بخش و حفظ منافع اقتصادی و سیاسی و نظامی امپریالیسم و رژیم های ارتجاعی و ضد خلقی در منطقه بوده است. اظهار نظر دنیور کل سنوو در این اجلاس در مورد اینکه نیروهای نظامی ایران در عمان بمنظور حفظ صلح و ثبات منطقه و بدر خواست دولت عمان در آن کشور حضور دارند، بخوبی نشان میدهد که سنوو در دست دول امپریالیستی آلت سرکوب جنبش های رهایی بخش منطقه بوده و هدف اصلی این گروه بندی نظامی حفظ تسلط امپریالیستی در این منطقه میباشد.

اخطار خلعت بری وزیر امور خارجه ایران در جلسه شورای سنوو در مورد احتمال تکرار وقایع آنگولا در منطقه سنوو و خلیج فارس، بخوبی نشان میدهد که رژیم دیگتاتوری و ضد ملی محمد رضا شاه در برابر امواج جنبش های رهایی بخش خلقهای منطقه و گسترش دامنه مبارزات آزادخواهانه مردم ایران از سر نوشت خود سخت نگران است و میکوشد هر چه بیشتر حمایت دول امپریالیستی را در قبال ادامه تاراج ثروت های ملی میهن ما و خیانت به منافع مردم ایران و دیگر خلقهای منطقه، برای حفظ وبقای رژیم آدمکش خود جلب نماید.

شاه ملی مصاحبه با یکی از خبر نگاران عربستان سعودی این مطلب را آشکار تر بیان کرده میگردد: «وقتی که ما در خواست کمک شد بدون دو دلی اقدام کردیم. . . اگر در عمان اقدام نکرده بودیم شاید ظفار بصورت آنکولای دیگر در میامد. چه بسا که افراد ارتش کویت را نیز مشاهده میکردیم. (۵ خرداد ۱۳۵۵)»

وقایع آنگولا، که رژیم ضد خلقی محمد رضا شاه را سخت نگران ساخته همان پیروزی تاریخی خلق آنگولا و کسب استقلال ملی و طرد استثمار گران و مزدوران امپریالیستی از خاک کشور خود بود که کمکها و همبستگی انترناسیونالیستی اتحاد شوروی و جمهوری سوسیالیستی کوبا و دیگر کشورهای سوسیالیستی آنها تسریع کردند. اظهارات هنری کسینجر وزیر امور خارجه آمریکا در این اجلاس منی براینکه ایالات متحده به پشتیبانی و حمایت خود از «محدیش، ادامه خواهدداد، بازتاب روشنی از نگرانی و وحشتی است که پس از شکست امپریالیسم و پیروزی تاریخی خلق قهرمان ویتنام و دیگر خلقهای ناحیه جنوب خاوری آسیا، سرتگونی رژیم فاشیستی پرتغال، پیروزی درخشان خلق آنگولا، رژیمهای دیگتاتوری و ضد خلقی از قبیل رژیم محمد رضا شاه بدان دچار گشته اند و تلاش دارند باجلب بیشتر حمایت امپریالیسم جهانی، به زندگی جنایت بار و سطله فرعونی محکوم بزوال خود دوام بخشند.

در دورانی که به برکت توانایی روز افزون کشورهای سوسیالیستی و کوشش های مستمر و خستگی ناپذیر آنان در راه حفظ صلح و امنیت خلفها، سیاست همزیستی مسالمت آمیز بنگاه اصل مناسبات میان دول

دنباله در صفحه ۲

خبر

در ماه ژوئن ۱۹۷۶ بین نمایندگان کمیته مرکزی حزب توده ایران و شورای ملی حزب کمونیست هندوستان برای مبادله اطلاعات در باره فعالیت های دو حزب و بحث در باره مسائل مورد علاقه دیداری صورت گرفت.

نتیجه مذاکرات، که در محیط رفیقانهای انجام شد، توافق نظر دو حزب را در مبارزه بر ضد امپریالیسم و ارتجاع داخلی، برای تعمیق روندتشی زدانی، تحکیم استقلال سیاسی و اقتصادی، دمکراسی و پیشرفت اجتماعی آشکار ساخت. طرفین موافقت کردند که برای تقویت اتحاد جنبش جهانی کمونیستی بر پایه مارکسیسم - لنینیسم همکاری نزدیکتری داشته باشند.

جبهه ضد دیکتاتوری ...

و یا اخراج و حبس و اعدام آنها منتشر میشود ، باز تابی از این واقعیت است . زنان و دختران جوان دوش بدوش مردان در کارخانه و مزرعه و دانشگاه بصبغه مبارزه می آیند و نمونه های اعجاب آوری از پیکار جوانی ، مقاومت و دلیری نشان میدهند .

اگر فشار همه گیر و متمرکز است ، واکنش همگانی در برابر این فشار پراکنده است . محدودیت های طبقاتی ، تنگ نظریهای گروهی ، کوتاه بینی های سیاسی ، گمراهی ها و سر درگمی های سیاسی و ایدئولوژیک همراه با خرابکاریهای عوامل دشمن در صفوف نیرو های ضد رژیم و همعز از همه آنتی کمونیسم ، علل عمده این پراکندگی است . این پراکندگی که غالباً با خصومت ، بیزوه علیه حزب توده ایران ، نیز همراه است تاکنون لطافت سنگینی به جنبش ضد رژیم استبدادی شاه وارد آورده است .

جبهه ضد دیکتاتوری

برای آنکه پراکندگی پایان یابد و واکنش همگانی در برابر فشار همه گیر به نتیجه برسد حزب توده ایران تشکیل جبهه متحد ضد دیکتاتوری را پیشنهاد میکند . چرا ؟ با اینکه فشاری که از طرف رژیم استبدادی شاه بر طبقات و اقشار گوناگون جامعه وارد میآید یکسان نیست ، با اینکه طبقات و اقشار گوناگونی که به مقابله با این فشار میپردازند ، دارای منافع گوناگون و گاه متضاد و در نتیجه دارای عقاید سیاسی و اجتماعی گوناگون و گاه متضاد اند ، با اینکه شیوه هایی که آنها برای مقاومت و مبارزه بکار میبرند گوناگون و گاه متضاد هستند ، با اینکه هدف حوری که آنها در برابر خود قرار داده اند گوناگون و متضاد است ، با اینکه تمام این طبقات و اقشار ، علیرغم گونه گونی و تضاد ، یک دشمن مشترک نزدیک دارند و آن رژیم استبدادی شاه است و لذا یک هدف مشترک نزدیک دارند و آن سرنگون ساختن رژیم استبدادی شاه است .

اگر درست است که واکنش پراکنده در برابر فشار متمرکز ، هر قدر هم با سرسختی و شجاعت توأم باشد ، قادر به غلبه بر فشار متمرکز نیست ، و اگر درست است که پراکندگی و خصومت در بین نیرو های ضد رژیم زیان بخش است و فقط بسود دشمن تمام میشود ، اگر درست است که فقط تمرکز نیرو های ضد رژیم و وحدت عمل در مبارزه بر ضد رژیم میتواند ضربت کاری بر رژیم وارد سازد ، آنگاه در برابر نیرو های ضد رژیم استبدادی شاه ، صرف نظر از تمام گونه گونیها و تضاد ها در منافع ، در عقاید ، در روشها و در هدفهای دور آنها ، فقط یک راه باقی میماند و آن تمرکز و تشکر و وحدت عمل این نیروها در یک جبهه ضد دیکتاتوری با هدف سرنگون ساختن رژیم استبدادی شاه است .

جبهه ضد دیکتاتوری خواست قلبی مردم ما و نیاز مبرم جنبش ملت

حزب توده ایران همواره کوشیده است که با تحلیل علمی سیر تکاملی جامعه ما ، با تعیین هدفهای مشخص تاکتیکی و استراتژیک جنبش در هر مرحله انقلاب و با تجهیز و تشکر و اتحاد تمام نیرو های لازم و ممکن برای نیل به این هدفها ، بخواست قلبی مردم ما و نیاز مبرم جنبش ما پاسخ گوید و بدینسان از عهده انجام وظیفی که در برابر طبقه کارگر و همه خلقهای ایران دارد ، برآید . پیشنهاد تشکیل جبهه ضد دیکتاتوری ، که اینک به تمام نیروهای ضد رژیم

دعای ارضی رهبران پکن نسبت به خاك جمهوری ویتنام

خبرگزاری تاس اطلاع میدهد که وزارت امور خارجه جمهوری خلق چین روز ۴ ژوئن اعلامیه ای انتشار داد که در آن يك سلسله از جزایر واقع در جنوب کشور که در مجاورت مستقیم کرانه های کشور های دیگر مطلقه و در درجه اول ویتنام قرار دارند ، چینی قلمداد شده است . یکی از این جزایر و اسپراتلی ، است که دولت موقت انقلابی جمهوری ویتنام جنوبی بر آن حق حاکمیت دارد و اخیراً نیز بار دیگر این مطلب را تأکید کرده است .

تاس می نویسد : این اعلامیه وزارت امور خارجه چین ادامه می عمومی توسعه طلبانه ای است که رهبران پکن از سالها پیش دنبال میکنند . بطوریکه میدانیم رهبران چین عملاً بر سر زمین تمام کشور های همسایه خود ادعای ارضی دارند . در چین يك سلسله نقشه های جغرافی «تاریخی» و اطلس های کاذب چاپ میشود که در آنها نیال ، بوتان ، آسام ، برمه ، مالزی ، تایلند ، ویتنام ، لائوس ، کامبوج و برخی کشورهای دیگر جزو قلمرو سابق چین قلمداد شده اند .

تاس سپس خاطر نشان میسازد که : یاد آوری دورانی که استیلا گران چینی ولو برای دوران کوتاه بر این یا آن سرزمین مسئولی بودند بانوجه به اظهارات صریح مائوتسه تونگ معنی خاصی پیدا میکند . مائوتسه تونگ در اوت ۱۹۶۵ در جلسه بوروی سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست چین گفت : «ما باید آسیای جنوب شرقی و از جمله ویتنام جنوبی ، تایلند ، برمه ، مالزی و سنگاپور را حتماً در دست داشته باشیم . این مناطق سرشار از منابع طبیعی هستند و بنا بر این بزحمت تصرف شان میروند .

نگرانی رژیم از سر نوشت ...

شناخته شده و خلقها مجاهدت میروزند موافقت نامه های مربوط به امنیت و همکاری در اروپا که در کنفرانس سران دول اروپا در هاستینگ بصریوب رسیده در همه مناطق و قاره های جهان گسترش یابد و در دورانی که تغییر تناسب نیرو ها بسود سوسیالیسم خلقها را به استواری پایدار و آینده ای ابدی از دهتهای جنگهای تجاوی امپریالیستی امید وار تر ساخته و برای تحقق بخشیدن به آرمانهای ملی استقلال سیاسی و اقتصادی و ترقیات اجتماعی و وثیقه اطمینان بخش در وجود کشور های جامعه سوسیالیستی می بینند امپریالیسم جهانی بسرگردگی امپریالیسم امریکا و رژیم های دیکتاتوری و ضد ملی در تلاشند در کالبد گروه بندی های نظامی تجاویزر که وجودشان با روح زمان معیار است جلب تازه بدمند و به تحریکات در دسیسه های خود علیه آزادی و استقلال ملی خلقها در این یا آن منطقه جهان ادامه دهند . رژیم ضد ملی محمد رضا شاه با عضویت در پیمان ستو و پیمانهای دو جانبه با امپریالیسم امریکا و اعمال سیاست نظامی گری و سابقه تسلیحاتی ، بخش اعظم ثروت های ملی مردم ایران را بتاراج میدهد و در نقش ژاندارم منطقه بغاظر حفظ و تقویت مواضع سیاسی و نظامی و اقتصادی امپریالیسم به سر کوب جنبشهای رهایی بخش ملی در منطقه می پردازد . مردم ایران سیاست نظامیگری شرکت در پیمانهای نظامی این رژیم سفاک را که با منافع حیاتی خلقهای ایران و استقلال ملی کشور در تضاد است شدیداً محکوم میکنند .

استبدادی شاه عرضه میشود ، تلاش جدید حزب توده ایران در همین جهت و همین زمینه است . تازگی و اهمیت آن نیز در همینجاست . حزب توده ایران امیدوار است که تمام نیرو هائی که صادقانه خواستار بر انداختن رژیم استبدادی شاه هستند ، به این ندای حزب توده ایران ، که با ذاتی از خواست قلبی مردم ما و نیاز مبرم جنبش ملت ، پاسخ مثبت گویند تا بدینسان شرط اساسی برای سرنگون ساختن رژیم استبدادی شاه فراهم آید . متحد شویم و برای سرنگونی رژیم استبدادی شاه مبارزه کنیم ! م . آهوشه

گواهی دوستان

رئیس جمهور موزامبیک و نخست وزیر جمهوری توده ای آنگولا .

تأثیر مهم کمکهای بی شائبه دولت اتحاد جماهیر شوروی و سایر کشورهای سوسیالیستی

را در پیروزی خلقهای خود یاد آور میشوند

از نطق سامارا ماشل صدر جنبش رهایی بخش و رئیس جمهور جمهوری توده ای موزامبیک در مجلس ضیافتی که بافتخار هیئت نمایندگسی حزب و دولت موزامبیک از طرف کمیته مرکزی حزب کمونیست ، شوراییالی و دولت اتحاد شوروی ترتیب داده شده بود :

مناسبات میان جنبش رهایی بخش موزامبیک و حزب کمونیست اتحاد شوروی در دوران دشوار پیکار رهایی بخش خلق موزامبیک ، در دورانی که ما یک ملت تحقیر شده و قانده مهین بودیم شکل یافت و آیدیده شد . این مناسبات از همان آغاز بر پایه مبارزه مشترک علیه استعمار و نو استعمار و امپریالیسم ، مبارزه بغاظر رهایی انسان و استقلال ملل بوجود آمد و گسترش یافت . حزب کمونیست اتحاد شوروی با پیروی از اصول انترناسیونالیسم پرولتری از هیچگونه فدا کاری بغاظر پشتیبانی و همبستگی با ماعزادانه خلق موزامبیک و دیگر خلقها و طبقات ستمکش دریغ نداشتند است . جنبش رهایی بخش و خلق موزامبیک برای کمکهای مستمر و بیقرضانه اتحاد شوروی ارزش فراوان قائلند و به مواضع انترناسیونالیستی اتحاد شوروی نسبت بمبارزه خلق موزامبیک بغاظر آزادی درود میفرستند . خلق موزامبیک مواضع انترناسیونالیستی بی نظیر مردم شوروی و رهبری آنرا که پیوند نزدیک و متقابل میان مبارزه خلقهای همه قارهها برای استقلال و آزادی و عدالت اجتماعی با مبارزه بغاظر صلح را بدرستی درک میکنند و همواره با پیروی از اصول انترناسیونالیستی از مبارزه خلقها و طبقات ستمدیده پشتیبانی کرده و به آن یاری میرسانند با نظر ستایش مینگرند .

ما میخواستیم احساسات برادرانه خلق موزامبیک را نسبت به مردم شوروی و حزب کمونیست اتحاد شوروی ابراز داریم . ما میخواستیم مردم شوروی بگوئیم : کمکهای شما در پشتیبانی از مبارزه ما در پیروزی خلق موزامبیک که پیروزی همگانی است سهم بزرگی داشته است .

روزنامه پراودا - ۱۸ مه ۱۹۷۶

درد بر طبقه کارگر مبارز ایران

دیگر خیابانها از جمعیت خالی شده بود ، پلیس فرصت را غنیمت شمرده و برای بیرون ریختن کارگران بداخل کارخانه یورش برد . مأموران مسلح پلیس کارگران را با ضرب و شتم از کارخانه بیرون ریختند و چون کارگران خواستند بسوی خیابانهای شمال شهر حرکت کنند آنان را هدف گلوله قرار دادند . در این حمله وحشیانه چند کارگر شهید ، دهها نفر مجروح و تعداد زیادی از کارگران بازداشت شدند و سپس در کارخانه را بستند و پلیس مسلح جلوی کارخانه مستقر شد تا از ورود کارگران بکارخانه جلوگیری کند .

اقدام وحشیانه مأموران شاه در قبال اعتراض قانونی و مسالمت آمیز کارگران کارخانه چیت سازی تهران ، خشم و نفرت مردم و از جمله کارگران برخی از کارخانه های تهران را برانگیخت . بعنوان اعتراض به عمل پلیس و بیاعتمادی ابراز همبستگی با برادران همزم خود ، کارگران کارخانه های سیمان ، سیلو ، چیت ری و چند کارخانه دیگر دست از کار کشیدند . در اردیبهشت کارگران کارخانه ارج که مدتها است از شرایط ناسازگار کار خود ناراضی اند ، کیفیت بد غذای کارخانه را که در قبال کسر مبلتی از دستمزد بانها داده میشود بهانه نموده اعصاب کړند و ضمناً تقاضای اضافه دستمزد را نیز مطرح ساختند . در این کارخانه ۲۱۵۰ کارگر مشغول کارند ، ژاندارمها که از حرکت احتمالی کارگران بسوی تهران نگران بودند ، کارخانه را محاصره کړند . اما سرانجام کارگران موفق شدند خواستهای خود را به کارفرما بقبولانند . در این باره مذاکراتی میان کارگران و کارفرما برای افزایش دستمزد کارگران و بهبود غذا در جریان است . کارگران کارخانه چیت سازی مینا در ۶ کیلو متری قزوین نیز در اردیبهشت دست از کار کشیدند . کارگران به یائین یوزن سطح دستمزدها و بدنی شرایط کار اعتراض دارند .

از نطق لوپوناسی من تو ، نخست وزیر چه توده ای آنگولا در مجلس ضیافتی که از طرف مرکزی حزب کمونیست ، شوراییالی و دولت شوروی بافتخار وی ترتیب داده شده بود :

ملی سالهای مهمی مبارزه علیه استعمار و امپریالیسم دوستی و همبستگی میان خلق آنگولا و شوروی استوار شد . دولت اتحاد شوروی بیش از هر کس به های منطقی خلق آنگولا برهبری پیش آهنگ آ . ان . ام . پ . ال . آ . توجه نمود و آنرا در کمپ بی شائبه سیاسی ، دیپلماسی ، مالی و اقتصادی مبارزه بغاظر استقلال ملی متجلی کړد .

شایان تذکر است که کامیابی خلق آن در این مبارزه در نتیجه همبستگی رزمی اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی ، دول ترقیخواه و سازمانهای دمکراتیک و ترقیخواه جهان امکان گردید . خلق آنگولابه برکت از خود گذشتهک سپاهیان خود و قاطعیت رهبری ام . پ . ال . آ . وهمبستگی بین المللی و قبل از همه از جانب شوروی توانست استقلال ملی و حق حاکمیت آن کند و در یازدهنوامبر ۱۹۷۵ پیدایش جمهوری تو آنگولا را اعلام نماید .

آگوستینو تو رئیس جمهور جمهوری توده آنگولا خاطر نشان کرده است : « خاق ما های اسارت قرون متمادی را از هم گسیخت و آ بدست آورد .

زمانیکه ما از پیروزی قطعی ام . پ . ال . آ و آنگولا سخت میگوئیم لازم است که کمک بزرگی را که بنا بر درخواست ما انجام گرفت فراموش نکنیم . این کمکها بیش از همه از جانب اتحاد شوروی و کوبا و جمهوری کینه با ارسال تسلیحات و اء کار شناسان انجام گرفت . ما در ازاء این کمک سپاسگزاری صمیم خود را ابراز میداریم . پراودا - ۲۵ مه ۱۹۷۶